„otsi lähhi ja wata, et Kalilea-maalt ei olle ükski Prohwet üllestõusnud!“

Joan. IX. 1—14.

Jesus teggi sedda meest, kes pimme olli sündinud, jälle näggema, temma süllitas Ma peäle, teggi mudda süljest ja woidis sedda mudda selle pimmeda silmide peäle ja ütles temma wasto: „minne, pesse silmad Siloa tikis“, siis läks temma sinna, pessi silmi ja tulli näggew taggasi! Se olli ta jälle hingamisse päwal.

Joan. X. 1—21.

Siin rägib meie kallis Õnnisteggia tähhendamisse sannaga lamba-lautast ja karjatsest. „Kes ei lähhe sisse uksest lammaste lauta, waid astub maialt sisse, se on warras ja rõwel! agga kes ukset sisse lähheb, se on lammaste karjane, sellel teeb uksehoidia lahti ja need lambad kuulwad temma heäle, ja temma kutsub ommad lambad nimme pärrast, ja wiib neid wälja; ja kui ta ommad lambad saab wäljaaianud, siis käib temma nende eel, ja

need lambad käiwad temma järrel, sest nemmad tundwad temma healt!“ — (Oh armad luggejad, wõtkem ka meie temma healt kuulda, wõtkem ka meie rõmoga ja wässimatta temma järrel käia!)

Joan. X. 22—39.

„Siis peti kirriko päwa Jerusalemmas, ja talwe olli!“ — (Se kirriko pääw, mis Juda rahwas piddas, ep olnud mitte templi ehhitamisse mällestusseks, mis nad agga ühhe päwa piddasid, waid se olli üks rõmo pühha, mis nemmad näddala otsa piddasid selle Jummala armo-mällestusseks, et Juda rahwas sedda templi, mis Tiria rahwas olli alwaks teinud, pärrast woitmist jälle ollid puhhastanud ja pühhitsenud). — „Kui Jesus sai öölnud: Minna ja se Jssa olleme üks, ja minna ollen Jummala Poeg, siis otsisid nemmad ta tedda kinniwõtta ja temma läks jälle nende käest ärra!“

Keik need asjad, mis meie praego Joan. VII. peatükkist senni kui X. peat. 39 salmist

Eesti-ma rahwa Kalender 1853, lk. 26